

עסק עם ילד מתחת לגיל ההבנה או למסכן שאיננו שפוי.

נדיבותו של הפרופ' כה גדולה עד שהוא מסכים "שאפשר להתנגד לתכנית ההתנתקות מטעמים רעיוניים או פרגמטיים (כגון ביטחון, כלכלה או טעמים משפטיים צרופים של הליך שנוגד כל צורת שלטון הוגן או יושר ציבורי מתוך הפרת הסכמים, אי קפידא על הבטחות מפורשות, טרור מפלגתי ועוד סיבות שהיו אמורות להזיז לוחם זכויות אדם משלוותו, ומשום מה הפרופ' לא השמיע את דברו עד כה כמו רוב לוחמי השלום וחסידיו הפלורליזם שמקדשים את מטרותם, קרי הסתלקות ישראל מן "השטחים", על ידי הנאתם המופרזת מן הרודנות שמפעיל השלטון) אבל בשום אופן לא מטעמי תורה ואמונה.

וכל זאת, מפני שהוא יודע שברגע שיודה שיש להלכה מה לומר בנושא ההתנתקות, הוא יצטרך גם להודות שכל המהלך הציוני והקמת המדינה הצליח בזכות האמונה היהודית והתורה (אע"פ שחלק מבונה הראשונים התנתקו מעשית מאורח חיים המוגדר דתי, או מתפישת עולם אמונית. אמנם שאיפתם ואחיזתם וחזרתם דווקא למקום הגיאוגרפי המיוחד הזה, הינו פרי בלעדי של אמונה דתית מתמשכת מאז אברהם אבינו, כשם שברית המילה לא פסקה מהיהודים על אף השקפותיהם כפי שהובטח לאבות).

לפני שנה, כאשר הרצה פרופ' אבינרי על חזרת האנטישמיות בעולם בימינו בסגנון ימי הביניים ודווקא במדינות שלא ידעו ולא הכירו יהודים ואין בהם יהודים, הוא הזכיר את דברי ראש ממשלת אינדונזיה או מלזיה, שטען כנגד מדינת ישראל שלא ניתן להשלים עמה: "כל עוד לא יפסיקו ראשי ממשלות ישראל לטעון שהם העם הנבחר".

אולי יזכיר לנו הפרופ' הנכבד מתי היה ראש ממשלה בישראל שטען שאנו עם נבחר? איך גויים שומעים זאת כאשר אנו מתכחשים לכך כמעט כל יום? (במיוחד במשרד החוץ שלנו שהפרופ' היה מנכ"ל) ואיך זה "שבאיים הרחוקים" כלשון התנ"ך שומעים וקולטים מסרים מאד ברורים??

מי עוור כי אם עבדי וחרש כמלאכי... (ישעיה מב, יט')

אילו היה שם לא היה נגאל (הגדה של פסח) (מאמר תגובה למאמרו של פרופ' אבינרי) מאת הרב יוסף זייני שליט"א רב שכונה וראש כולל באשדוד

במאמרו שפורסם "בידיעות אחרונות" אתמול, פרופ' אבינרי איננו מסתפק רק בהשענות על שני גדולי הכפירה שבדורות האחרונים אלא מוסיף חטא על פשע או בורות מופרזת בדברו על המשיה.

בלי משים הוא מכריז על עצמו כתלמידו של אריק שרון וקודמו מנחם בגין ז"ל, המדברים על המשיה ותקופתו כעל הזיה אוטופית "שלא נועדה למימוש במציאות ההיסטורית".

[לידיעתו של ההיסטוריון המלומד, כל מחנה הציונות הדתית כיום, על כל גוונים, פועל על בסיס זה שעם ישראל חזר עתה לחיות בצורה שלטונית עצמאית אחרי אלפיים שנות גלות. וזאת, בדיוק רב, הגדרתו של הרמב"ם ז"ל לתחילת הופעת המשיה (שלב ראשון חזרת הריבונות לישראל, שלב שני בניין בית המקדש, שלב שלישי קיבוץ כל נדחי ישראל ושלב רביעי שיבת העם כולו לקיום כל התורה) ולא במקרה כנה הרמב"ם בשם טיפשים, אפילו אם הינם פרופסורים, כל אלו שמדמיינים שהמשיה צריך לעשות אותות ומופתים, במקום הצורך להבין שהוא מופיע קודם כל בחזרת השלטון לישראל אחרי גלויותינו].

" עניות מעבירה את האדם על דעתו ועל דעת קונו" (עירובין מג') וכנראה שעניות רעיונית-נשמתית גורמת לנזקים נפשיים עוד יותר חמורים. עובדה שאפילו ההיגיון הפשוט נמחק לחלוטין.

על איזה עם ישראל מדבר פרופ' אבינרי, כאשר הוא מודה שלולא ההלכה לא היה נשאר היום זכר מעם ישראל המקורי וכי רק בזכות מסגרתה המדוייקת שרדנו בכל הגלויות??

נניח, לשם הדיון בלבד, את צדקת טענת הפרופ' שאין ההלכה נוגעת לניהול המדינה;

אם כן, איזו מסגרת תקיים את עם ישראל שלא בזמן גלות? אם דרוזיות ותאילנדיות יכולות להינשא ליהודים ללא שום תזכורת הלכתית, או כאשר אזרחים ועובדים זרים, או גויים מחבר העמים או מאמריקה יהוו כאן את רוב האוכלוסיא עם ערבים בני המקום או האזור, מה תהיה הגדרת מדינת ישראל לפי מלומד גדול כפרופ' אבינרי?

כאשר מצרפים שלושת הנתונים הללו:

(א) הרכב אנושי בלתי מוגדר הלכתית או אתנית או הסטורית

(ב) מחיקת ההלכה

(ג) המשיה והאמונה היהודית כהזיה וקוראים לזה עם ישראל או מדינת ישראל, נותר לנו רק להודות שיש לנו